

Zwermverhinderings

Onze voorzitter schreef een bijeenkomst uit voor de leden. Om te komen vertellen hoe ze het zwermen van hun volken in toom hielden. Iedere imker van onze vereniging heeft ooit de beginnerscursus van de heer Van Gool gevolgd. En uiteraard het boek van hem goed bestudeerd. Dus iedereen volgt de daarin beschreven methode. Met name: de Aalstermethode. Het probleem, nou ja probleem is een groot woord, het probleem is dus hoe je die methode interpreteert. En dat bleek op veel manieren te kunnen.

Jan deed het nog steeds zoals beschreven. Eerst de koningin opzoeken. Als hij haar gevonden heeft na alle raampjes drie keer gezien te hebben, slaakt hij een zucht van verlichting. Ze krijgt meteen het predikaat 'oude koningin' op. Piet heeft commentaar. 'Niet zo lang zoeken. De moer zit altijd op het derde raam van rechts'. ? vraagt de rest van het gezelschap. 'Ja' zegt Piet, 'ik heb dat van de week zelf gezien bij drie van de tien volken'. De rest doet er het zwijgen toe ...

Dan gaat Jan door met zijn verhaal na eerst even langs zijn neus weg gezegd te hebben dat de moer altijd op het laatste raam zit. Dat raam hangt hij dan compleet weg in een zesramer. Daar slaat hij dan nog een paar ramen bij en het feest is over. Dat wil zeggen dat hij op het communiefeest van zijn kleindochter ééééventjes weg moet. 'Doppen breken' en iedereen begrijpt wat hij bedoelt.

13 Dagen na het overhangen van de oude moer staan de koninginnencellen op uitkomen. En dan moeten de doppen gebroken worden. Al zou de moeder van de kroonprins op bezoek komen, dan nóg. Zolang alleen de tuter te horen is, is er geen vuiltje aan de lucht. Maar als gekwaak de pret bederft moeten ze het zelf maar uitzoeken. 'Zo doe ik dat' zegt Jan.

'De volgende', zegt de voorzitter en Bert schraapt zijn keel.

'Ik doe eigenlijk hetzelfde als mijn voorganger, alleen zet ik de moerloze kast ergens anders neer'. Uit de rij dus, in imkersjargon. Het kastje met de ouwe moer zet hij op de plaats waar ze eerst ook gestaan had. De vliegbeijen uit de oude kast vliegen dan naar de ouwe moer terug. 'Bespaart me het afkloppen'. Er zit maar een raampje broed in die kast, met de beijen die er op zaten. Dat is voldoende. De beijen die aan komen vliegen hebben dus niets te doen en gaan uit verveling maar op zoek naar nectar. 'Dat was het'.

'De volgende' zegt de voorzitter onverstoord.

Die volgende gaat er eens goed voor zitten. Hij begint met te vertellen dat zij, die net hun werkwijze hebben verteld, zo steeds meer volken krijgen. Na even gewacht te hebben zonder dat men hem aanvalt, komt zijn verhaal. Hij maakt eerst een kunstzwerm van zijn beste kast, maar alleen met een raam verse eitjes. En de beijen die er bij horen. Dus niet de oude moer. Daar komen dan redcellen op. Vervolgens gesloten doppen. En tenslotte jonge koninginnen. Die sorteert hij dan op kleur en grootte en laat ze in de 10 ramers lopen. 'Vanzelf heb ik dan eerst de oude koninginnen kapot geknepen'.

'Hé jakkas, dat kan ik niet' zegt onze vrouwelijke imker. En om haar niet kinderachtig te laten overkomen val ik haar meteen bij. 'Dat kan ik ook niet' zeg ik naar waarheid, hetgeen me een dankbare blik van haar oplevert. Misschien is het zwak dat ik het niet over mijn hart kan verkrijgen om een koningin dood te knijpen. Ja, op één keer na. Maar dat was dan ook een die van haar volk killerbeijen had gemaakt. Maar een gewone koningin treed ik met respect tegemoet. Als ik haar tegenkom begroet ik haar en spreek haar aan met 'Hare Majesteit'. Haar lichaam vermink ik ook niet door haar te kortwieken. Hoogstens geef ik haar een merkje met koninklijk rode nagellak. Ze heeft haar hele leven voor mij gewerkt en mijn volken groot gemaakt en die zou dan een onwaardige dood moeten sterven? Door mijn hand? Nee dus! Mijn allereerste koningin is zeven jaar geworden en is een natuurlijke dood gestorven. Doodgewerkt. Niemand van de toehoorders noemde me een 'watje'.

Direct hierna kwam de laatste aan de beurt.

'Ik nijp ze allemaal dood'. Een anticlimax!

'Later breek ik alle doppen. De jonge koninginnen laat ik allemaal vrij in de kast en die zoeken het zelf maar uit. Ik heb dus alleen maar jonge koninginnen die hoogstens één jaar oud zijn.'

Hij vertelde beslist nog meer. Dat is me echter ontgaan omdat ik met afgrijzen aan die moordpartij zat te denken.

De voorzitter sloot de avond, bedankte iedereen voor zijn/haar bijdrage en vond dat men er wat van had kunnen leren.